

Suzanne Peters

Zomerflirt

young adult-roman

GROTE LETTER BIBLIOTHEEK
DEVENTER

Hoofdstuk 1: 2 juli

Lindy, Mariëlle en Yvonne stapten uit de auto. Yvonne's moeder had het drietal naar het station gebracht. Daar, bij het busstation, zou de bus komen die hen naar Lloret de Mar bracht. De busrit zou tussen de twintig en vierentwintig uur duren, afhankelijk van de files onderweg. Natuurlijk stopte de bus een paar keer, zodat ze de benen konden strekken. Toch was het een lange reis.

“Heel erg bedankt, mam.” Yvonne gaf haar moeder een knuffel. Ze haalden de koffers uit de auto. Lindy keek opgewonden naar de groep jongeren die al stond te wachten bij de bushalte. De rit zou vast heel gezellig worden! Al was het ongetwijfeld ook erg vermoeiend. De drie vriendinnen hadden een tas vol met lekkere dingen en ze hoefden zich zeker niet te vervelen. Mariëlle had haar Nintendo DS meegenomen en ook was er een stapel tijdschriften met grappige testjes erin.

“Goede reis!” zei Yvonne's moeder. Ze bleef niet wachten tot de bus er was, maar reed weer weg. Lindy glimlachte even. Haar eigen moeder zou ongetwijfeld veel dramatischer hebben gereageerd. Dan had ze pas echt voor schut gestaan! Haar ouders had-

den besloten om nu voor de eerste keer samen op vakantie te gaan. Morgen gingen ze met het vliegtuig helemaal naar Maleisië. Haar broer Ramon, die al op kamers woonde, zou af en toe langskomen in het huis om de planten water te geven.

Lindy, Mariëlle en Yvonne liepen met de koffers naar de bushalte. Lindy merkte dat haar koffer toch wat zwaar was. Ze had dan ook veel ingepakt! De komende twee weken wilde ze er op haar best uitzien! Op het strand en in de disco's moest ze op en top gekleed zijn. Vlak voor haar vakantie had ze nog drie bikini's gekocht, dus in totaal had ze er nu vier bij zich. Die namen gelukkig niet veel ruimte in beslag, maar de rest van de kleding wel. Trouwens, Yvonne had nog veel meer meegenomen, merkte Lindy op. Mariëlle daarentegen had een hele lichte koffer. Ze had een paar truitjes mee en korte broeken. Ook had ze maar één paar schoenen mee en één bikini. Dat vond ze meer dan voldoende, had ze de andere twee al verteld toen ze verbaasd van hun enorme koffers naar Mariëlle's relatief kleine tas keken.

De bus kwam al snel aanrijden en de groep die er stond begon enthousiast te juichen. Lindy grijnsde breed. De sfeer zat er nu al in! "Kijk die jongens eens," wees Yvonne. "Ziet er goed uit." Lindy volgde haar

blik. Yvonne keek naar een groep van vier jongens en Lindy moest haar gelijk geven; dat was zeker niet verkeerd! De buschauffeur stapte uit en hielp iedereen om de bagage onderin de bus te laden. Daarna stapten de drie vriendinnen de bus in. Lindy ging bij het raam zitten en Yvonne kwam naast haar. Mariëlle ging een rij voor hen zitten en grijnsde breed. “Twee stoelen voor mezelf!” lachte ze en ze legde er meteen de tas met eten en tijdschriften neer.

De vier jongens zaten schuin achter hen. Yvonne draaide zich al om en zat duidelijk met hen te flirten. Lindy bekeek ze nog eens goed. Eén van hen had halflang donker haar en groene ogen. Ze had het idee dat hij een mooi lichaam had, maar wat vooral opviel was zijn stralende lach. Naast hem zat een jongen die wel erg klein was. Misschien was hij zelfs kleiner dan Lindy. Hij had blond krullend haar. “Je vindt die kleine vast het einde,” fluisterde Lindy.

Als antwoord kreeg ze een por in haar zij. Mariëlle keek verbaasd op toen ze Lindy en Yvonne zag lachen.

De bus begon al snel te rijden. Lindy keek door het raam. De komende twee weken zou ze hier niet meer komen. Heerlijk!

Eerst reden ze langs andere opstappunten. De bus werd steeds voller, maar niemand kwam naast Mariëlle zitten, die daar alleen maar blij om was. De sfeer in de bus zat er ook goed in. Er werd gezongen door een groep van zes en al snel deed iedereen mee. Na een tijdje zette de touroperator de microfoon aan om te vertellen wat ze gingen doen. In België zouden ze naar een cafetaria gaan, waar ze wat konden eten. Daarna zouden ze voornamelijk 's nachts rijden. In Lloret de Mar zelf gingen ze nog even naar een welkomsttoespraak en daarna begon de vakantie echt.

Er was drinken te koop in de bus en er zou een video vertoond worden. Na de korte toespraak reden ze verder. Yvonne had al snel een tijdschrift te pakken. "Oh kijk!" zei ze vrolijk. "Laten we testen wat voor een liefdestype we zijn."

Yvonne las de vragen voor. Eerst moest Lindy ze beantwoorden. Ze bleek het verlegen type te zijn: dat klopte wel. Bij Mariëlle kwam er ook uit dat ze een verlegen type was. De meiden begonnen te lachen: Mariëlle was écht niet verlegen! Yvonne deed daarna ook de test voor zichzelf. Zij was volgens de test een echte mannenverslindster. Dat klopte wel! Lachend las Yvonne vervolgens de laatste roddels voor over de grote sterren.

Na een tijdje kwam één van de vier jongens – de knappe! – naar hen toelopen. Hij ging naast Mariëlle zitten, die even zuchtte. Ze wilde haar twee stoelen duidelijk graag voor zichzelf houden.

“Hallo dames,” lachte hij. “Wie zijn jullie?”

De drie vriendinnen stelden zich voor. De knapperd bleek Sven te heten. De kleine jongen was Huub en de andere twee jongens waren Albert en Danny.

Yvonne begon meteen met Sven te flirten, door te vragen waar ze zouden overnachten. Het bleek dat de vriendengroep in hetzelfde appartementencomplex zat. Dat kon nog eens gezellig worden. Lindy zag al meteen dat Yvonne Sven zag zitten. Jammer, want ze vond hem zelf ook wel erg leuk! Daar zouden ze in het appartement wel even over praten. Het was niet de bedoeling om allemaal achter dezelfde jongen aan te gaan. Lindy wilde niet dat er ruzie zou komen.

Ze bleven een tijdje met Sven praten. Er werden vooral veel grapjes gemaakt. Mariëlle reageerde soms wat sarcastisch.

“Laten we ook eens kijken wat jij voor een liefdestype bent,” stelde Yvonne voor.

Sven lachte en beantwoordde de vragen die Yvonne voorlas. Lindy luisterde goed naar de antwoorden. Op deze manier kon ze Sven meteen wat beter leren kennen! Hij zei dat hij de ander zou aan-

spreken als hij iemand wel leuk vond. Ook gaf hij aan dat hij graag naar de discotheek ging.

“Je bent een mannenverslinder,” lachte Yvonne toen hij de hele test had gedaan.

“Mannen? Daar moet ik niets van hebben,” grapte Sven. Hij keek Lindy doordringend aan en zei toen: “Vrouwen zijn veel interessanter.”

Was het toeval dat hij Lindy aankeek? Ze merkte dat ze begon te blozen. Snel keek ze even naar buiten, om te voorkomen dat Sven het zag.

Na een tijdje ging Sven weer terug naar zijn eigen stoel.

“Volgens mij vind je hem wel leuk,” zei Yvonne zacht tegen Lindy.

“Jij anders ook,” antwoordde Lindy.

“Je mag hem hebben,” glimlachte Yvonne. “Hij is inderdaad erg leuk, maar hij past beter bij jou. Trouwens, je moet nog over George heen komen, Sven is daar perfect voor.”

“Hij is een gluiperd,” vond Mariëlle.

Lindy glimlachte alleen maar. Ze kon het wel waarderen dat Yvonne niet moeilijk deed. Al wist Lindy niet of ze wel het lef had om Sven te laten merken dat ze hem leuk vond. Daar had ze alleen bij George het lef voor gehad en dat was helemaal verkeerd afgelopen.

Yvonne sloeg Mariëlle met het tijdschrift. “Jij vindt iedereen een gluiperd.”

“Au,” lachte Mariëlle. “Ik pak je nog wel terug!”

Er werd een film aangezet door de touroperator. Een comedy; en het gelach was dan ook niet van de lucht. Ondanks de afleiding duurde het nog lang voordat ze bij de cafetaria in België kwamen. Lindy was blij dat ze even uit de bus kon om haar benen te strekken. De cafetaria zag er prima uit. Lindy, Yvonne en Mariëlle zochten een plek uit waar ze konden zitten. Sven, Huub, Albert en Danny voegden zich al snel bij hen.

Lindy zag al meteen dat Huub de clown van het stel was. Hij maakte veel grapjes en kon verschillende typetjes nadoen. Lindy merkte ook dat Sven hem wat irritant vond, hij rolde geregeld met zijn ogen. Albert en Danny waren in gesprek met Yvonne, zij vond de aandacht alleen maar leuk. Mariëlle zat er wat verveeld bij te kijken, maar werd een stuk enthousiaster toen ze hoorde dat Danny een echte sportfanaat was.

Er was een serveerster die de bestellingen opnam en niet veel later zat iedereen aan de friet of een broodje kroket. Sven keek lachend naar de groep aan tafel: “Ik betaal wel,” zei hij.

“Weet je dat wel zeker?” vroeg Lindy onzeker. “Natuurlijk. Het is vakantie!” lachte Sven.

Lindy glimlachte naar hem. Hij was echt leuk! En hij glimlachte tot haar grote verbazing terug. Was hij nou echt geïnteresseerd in haar?

“Ga je het dan wel echt betalen?” vroeg Huub. “Of kom je weer bij ons zeuren om geld?”

“Grapjas!” Sven begon hard te lachen. “Huub is de lolbroek van ons stel. Dat hadden jullie vast al in de gaten.”

“Zeker,” antwoordde Yvonne.

Lindy zei niets. Ze keek alleen maar naar Sven. Ze vond hem heel erg leuk. Waarom durfde ze niet openlijk te flirten zoals Yvonne?

“Ik kan niet wachten tot we in Lloret de Mar zijn,” grijnsde Yvonne. “Lekker uitgaan en op het strand hangen. Het gaat een topvakantie worden!”

“Lekker surfen,” zei Huub.

“Beachvolleybal,” lachte Mariëlle.

“Beachvolleybal? Mijn idee. Misschien zelfs beachvoetbal!” zei Danny.

Mariëlle leek eindelijk geïnteresseerd te zijn in de jongens. “Beachvoetbal? Dat lijkt me ook leuk. Al denk ik niet dat Lindy en Yvonne daar interesse in hebben.”

“Voetbal je graag?” vroeg Danny.

“Ik zit op voetbal,” antwoordde Mariëlle. “Leuk, maar je wint het vast niet van me.”

“Wedden?”

Lindy zuchtte. Yvonne en Mariëlle konden duidelijk veel beter met de jongens praten dan zij. Misschien kon Yvonne haar wat tips geven, zodat ze zich beter een houding kon geven. Even glimlachte ze. Haar moeder maakte zich zorgen; ze was vast bang dat ze het bed indook met een jongen. Alsof dat ging gebeuren!

De groep bleef een tijd doorkletsen, tot het eten op was. Het zou niet lang duren tot ze verder zouden rijden. Ze moesten nog een behoorlijk stuk en Lindy wist dat het een vermoeiende trip zou worden.

De touroperator riep dat ze met tien minuten zouden vertrekken. Lindy stond op om nog even naar de wc te gaan. Ze keek nog even naar Sven. Hij was echt knap. Wie weet zou ze haar move nog maken. Al wist ze nog niet goed hoe. Op het toilet dacht ze diep na. Bij George was het helemaal misgegaan, maar dat betekende niet dat het bij Sven ook zo zou lopen. Hij kwam in ieder geval over als een lieve jongen. Wat als er echt wat kon groeien tussen hen? Lindy glimlachte bij de gedachte.

Ze liep terug naar de bus. Mariëlle en Yvonne waren al ingestapt. Mariëlle nog steeds met de tas naast zich, dus Lindy ging naast Yvonne zitten. Het duurde daarna niet lang meer tot de bus begon te rij-